

rettiget til at gjøre det. Det er ganske naturligt, at dersom Vedkommende er utilfreds med den Skatteansættelse, der er overgaaet ham, kan han kun bevise dens mere eller mindre Rigtighed derved, at han seer hen til Andres Ansættelse i Skat, det er idetmindste, saavidt mig bekjendt, den Maade, hvorpaa man hidtil har argumenteret. Det forekommer mig derfor, at man uden Skade kan udelade den sidste Deel af det omtalte første Stykke; for mit Vedkommende har jeg i og for sig Intet imod, at den bliver staaende, da jeg ikke troer, at der er noget Umoralisk i at bibeholde den, men da dette er blevet udtalt her, veed jeg ikke, hvorfor vi ikke gjerne kunne indgaae Skikken af at votere Noget ind i Loven, som fra enkelte Medlemmers Side paastaaes at være umoralisk. Det forekommer mig, at man har en ligesaa stor Betyggelse, naar man blot beholder de første tre Linier af Paragraphens første Afsnit og sætter Punctum efter „Skatteansættelse“, som naar man beholder Resten af det første Stykke.

Grundtvig: Det er kun et ganske enkelt Punkt, hvorpaa jeg vil tillade mig at henvende det ærede Udvalgs Opmærksomhed, og det er med Hensyn til dets Endringsforslag under Nr. 52, hvor der er foreslaaet tilføjet, at Indkomsskatten ikke kan sættes høiere end til 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, medens 2 ærede Medlemmer have foreslaaet, at den ikke kan sættes høiere end 2 pCt. Jeg troer, at en Bestemmelse angaaende dette Punkt ikke er af ringe Betydning; dersom Udvalgets Forslag om de 3 pCt. gaaer igjennem, vil rimeligviis Rigningscommissionen ikke have nogen som helst Betænkelse ved at ansætte Indkomsskatten til 2 pCt. af vedkommende Skattehavers Indtægt, men det vilde vistnok være en meget trykkende Skat i Sammenligning med den, man hidtil har havt, fordi Folk derved ikke alene vilde komme til at betale det Dobbelte af hvad de hidtil have betalt, men endnu meget Mere. Jeg skal tillade mig at anføre et

Exempel derpaa; det blev igaar oplyst, at Halvdelen af dem, der betale Hjælpekat i Kjøbenhavn, er Folk, der have en Indtægt fra 600 til 1000 Rbd.; og disse have hidtil været beskattede saaledes, at de, der have 600 Rbd., betale 2 Portioner i Hjælpekat, og de, der have 1000 Rbd., 4 Portioner, og saaledes som Skatten nu er sat, udgjør 4 Portioner Hjælpekat noget over 6 Rbd. Dersom man nu vilde sætte Indkomsskatten til 2 pCt., saa vilde de, der havde 1000 Rbd. i Indtægt, komme til at betale circa 20 Rbd. istedetfor 6 Rbd. Jeg indrømmer, at de Tal, jeg her anfører, ikke ere ganske nysigtige, paa Grund af at for de lavere Indtægter ikke hele Indtægten regnes som Skatteindtægt, men Forskjellen vil ikke blive saa betydelig, at det kan have nogen væsentlig Betydning her. Jeg troer, at det vilde være af Vigtighed for denne Indkomsskatts Modtagelse, at man ikke paalagde et stort Antal Borgere, som have 800 a 1000 Rbd. i Indtægt, og som derfor ingenlunde kunne betragtes som velhavende, en Byrde, som i en uforholdsmæssig Grad vilde være trykkende for dem, idet de, der have en Indtægt af 1000 Rbd., naar man satte Skatten til 3 pCt., vilde komme til at betale circa 30 Rbd. i Indkomsskat. Det vilde vistnok være en meget uforholdsmæssig og trykkende Byrde for Folk, der skulle ernære sig og Familie af en saadan Indtægt. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre, idet jeg dermed opfordrer det ærede Thing til at stemme for, at Indkomsskatten ikke kan sættes høiere end til 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt. Jeg veed fuldkommen vel, at man kan indvende, at en saadan Bestemmelse ikke vil komme til at have nogen Indflydelse paa Ansættelsen af denne Skat, men jeg troer alligevel, at det vil blive Tilfældet; der vil være en større Opfordring til Sparommelighed og Forsigtighed med Udgifter, naar det Punkt, hvortil der kan gaaes i Beskatningen, er sat lavere, end naar det er sat høiere.